

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У СУБОТИЦИ
Пословни број: 1.К. 852/2012
Дана, 24.06.2013. год.

У ИМЕ НАРОДА!

Основни суд у Суботици, у већу од судије Чокорило Бојане као председника већа и судија поротника Ивковић Милеве и Лукинић Винке као чланова већа, уз учешће записничара Летић Виолете, у кривичном предмету против окривљених **Х** **А** **из Суботице и Р** **К** **из Суботице**, које брани адвокат Бајић Доброслав из Суботице, одређен по службеној дужности, оптужених од стране ОЈТ-а Суботица оптужницом бр. Кт. 1124/2012. од 14.06.2012. године, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из чл. 350. ст.3. у вези са ст.2. у вези са чл. 33. Кривичног законика, након главног и јавног претреса одржаног дана **24.06.2013. године**, донео је, а председник већа дана **27.06.2013. године**, јавно објавио у присуству браниоца окривљених, адвоката Бајић Доброслава, следећу:

ПРЕСУДУ

ОКРИВЉЕНА Х **А** **ЈМБГ:** **ОД**
мајке **рођене** **рођена у Суботици, дана 1965. године,**
држављанин Републике Србије, по занимању домаћица, разведена, мајка једног пунолетног детета и једног малолетног детета, писмена, завршила средњу школу, од имовине поседује кућу, неосуђивана, други кривични поступак се води против ње, са станом у СУБОТИЦИ-

ОКРИВЉЕНИ К **Р** **ЈМБГ:** **ОД**
а и мајке **рођене** **рођен у Суботици, дана 1967.**
године, држављанин Републике Србије, по занимању радник, незапослен, обавља привремене послове, ожењен, отац једног пунолетног детета и седморо млт. деце, писмен, завршио средњу школу, без имовине, војни рок служио 1986. године у Мостару, не води се у ВЕ, осуђиван пресудом Општинског суда у Суботици бр. К. 258/87 од 10.04.1987. године због кривичног дела из чл. 201. ст.1. САВП којом пресудом је осуђен на казну затвора у трајању од 6 месеци, пресудом Општинског суда у Суботици бр. К. 549/88 од 22.11.1988. године због кривичног дела из чл. 68. ст.1. САВП којом пресудом је осуђен на казну затвора у трајању од 8 месеци, пресудом Вишег суда у Суботици бр. Кж. 247/89 од 21.06.1986. године због кривичног дела из чл. 128. ст.1. САВП и кривичног дела из чл. 136. ст.1. САВП којом пресудом је осуђен на казну затвора у трајању од 2 године, пресудом Општинског суда у Суботици бр. К. 327/94 од 30.05.1994. године због кривичног

дела из чл. 67. ст.2. КЗ РС којом пресудом је осуђен на казну затвора у трајању од 8 месеци, пресудом Општинског суда у Суботици бр. К.784/93 од 12.04.1996. године због кривичног дела из чл. 166. ст.1. КЗ РС којом пресудом му је изречена условна осуда и утврђена казна затвора у трајању од 1 године са роком проверавања од 3 године, пресудом Општинског суда у Суботици бр. К. 737/98 од 02.12.1998. године због кривичног дела из чл. 67. ст.2. у вези са чл. 54. ст.2. КЗ РС којом пресудом је осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и пресудом Општинског суда у Суботици бр. К. 71/05 од 02.02.2006. године због кривичног дела из чл. 118. ст.3. КЗ РС којом пресудом је осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и 8 месеци, други кривични поступак се не води против ње, са станом у **СУБОТИЦИ-**;

К Р И В И С У

што су:

у временском периоду од 20.05.2012. до 24.05.2012. године у Суботици, иако су могли да схвате значај свога дела и да управљају својим поступцима, у намери да себи прибаве какву корист, омогућили већем броју лица **недозвољени боравак у Републици Србији**, на тај начин што је окривљени Р. К. , након што су А. К. , N. К. S. F. , N. F. и S. F. , држављани Авганистана, са њим на улици ступили у контакт и упитали га да ли би могао за њих да пронађе смештај за износ од 200 евра, исте одвео у кућу окривљене X. A. , на адреси , где су их сместили и обезбеђивали им храну, иако су знали да наведена лица немају дозволу боравака на територији Републике Србије и тако им омогућили **недозвољени боравак**, све до 24.05.2012. године када су откривени од стране МУП-а РС ПУ Суботица, при чему су били свесни свога дела и да је исто забрањено, хтели су његово извршење,

чиме су извршили кривично дело **недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи** из члана 350. став 3. у вези става 2. у вези са чланом 33. Кривичног законика,

на их суд применом члана 4, 42, 45, 54, те чл. 350. став 3. у вези става 2. Кривичног законика и члана 350, 356. и 357. ЗКП-а,

О С У Ђ У Ј Е

ОКРИВЉЕНУ X. A. - НА КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 1 (ЈЕДНЕ) ГОДИНЕ.

ОКРИВЉЕНОГ Р. К. - НА КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 1 (ЈЕДНЕ) ГОДИНЕ И 3 (ТРИ) МЕСЕЦА.

148

На основу члана 196. став 4. ЗКП-а окривљени Х А а и Р К се ослобађају од плаћања трошкова паушала и трошкова кривичног поступка, те исти као и награда и накнада за рад браниоца одређеног по службеној дужности, адвоката Бајић Доброслав у износу од 192.375,00 динара, падају на терет буџета Републике Србије.

Обавезује се Република Србија да на име досуђених трошкова за рад браниоца одређеног по службеној дужности, адвокату Бајић Доброславу, исплати из буџетских средстава износ од 192.375,00 динара у року од 15 дана од дана правоснажности ове пресуде.

Образложење:

ОЈТ Суботица је дана 14.06.2012. године подигло оптужницу бр. Кт. 1124/12 против окривљених Х А и Р К због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из чл. 350. ст.3. у вези са ст.2. у вези са чл. 33. Кривичног законика.

На главном и јавном претресу одржаном дана 24.06.2103. године, заменик ОЈТ-а Суботица Милка Беланчић у завршној речи навела је да остаје код подигнуте оптужнице, јер сматра да је током поступка утврђено да су критичном приликом окривљени извршили кривично дело, јер су већем броју страних држављана омогућили недозвољени боравак у Р. Србији. Чињенични наводи диспозитива оптужнице произилазе из одбране окривљеног Р К изнете у више наврата током поступка, која представља признање кривичног дела, а у којој је окривљени Р К предочио да су му наведена лица пришла у близини куће у којој живи окривљена Х А и да су га питали да ли би им могао омогућити смештај, за шта ће му они платити 200 еура. Окривљена Х А је у својој одбрани у МУП РС - ПУ Суботица изнетој у присуству браниоца на истоветан начин говорила о околности догађаја, наводећи да су држављани Аваганистана у њену кућу дошли са окривљеним Р К и да јој је он рекао да им се ту омогући смештај за шта ће они зарадити нешто новца, на шта је она пристала. Окривљени Р К је у својој одбрани признао да је периоду у којем су држављани Аваганистана боравили у кући Х А истина обезбеђивао храну, све док тамо нису затечени од стране ПУ Суботица. Одбрану окривљених да нису знали да се ради о лицима која су из Аваганистана и која на територији државе Србије бораве недозвољено, већ о лицима са Косова или из Македоније, сматра усмереном на избегавање кривичне одговорности, имајући у виду да лица која се досељавају на територију Суботице, свакако не долазе без ствари, а које држављани Аваганистана нису имали код себе, из чега је било видљиво да се ради о лицима која намеравају даље да наставе путовање. С обзиром на наведено, а имајући у виду да је због распрострањености овог кривичног дела и броја лица са територије Аваганистана, Пакистана, која су се налазила на територији Суботице, одакле су недозвољено покушавали да уђу у Р. Мађарску, било опште познато да се ради о лицима која су у Р. Србију ушла на илегалан начин и да у Р. Србији немају

дозвољен боравак, због чега је осим горе наведеног, то морало бити познато и окривљенима, сматра да су се у њиховим радњама остварили битни елементи кривичног дела које им се ставља на терет. Исказе држављана Авганистана, који су саслушани пред истражним судијом, сматра неистинитим у делу у коме су у супротности са одбраном окривљених, а што су исти говорили вероватно из аутористичких разлога, односно покушавајући да заштите лица која су им била пружила смештај. Они су и неуверљиви у делу да су на смештају били без иједног динара, јер је то како у супротности са одбранама окривљених, тако и са здравом логиком, будући да су и сами окривљени лица изузетно лоше финансијске ситуације, фактички једва зараде и за издржавање себе, те је стога свакако неуверљиво да су они прихватили да сместе и да хране петоро њима потпуно непознатих лица.

Бранилац окривљених адвокат Бајић Доброслав је у завршној речи, на истом главном претресу навео да на основу спроведених доказа у току овог поступка, а посебно када се имају у виду изјаве који су дали сви сведоци у предистражном поступку, посебно страни држављани, не може се утврдити одговорност за кривичног дело које се окривљенима ставља на терет.

За биће кривичног дела кријумчарења потребно је да постоји намера прибављања себи или другом неке користи или да се неком омогући прелаз државне границе. У конкретном случају непобитно је да окривљени нису стекли никакву имовинску корист, па не стоје ни наводи завршне речи тужиоца, нити се може ценити на основу неке здраве логике, шта су они имали намеру или нису. Они нису хранили, како тужилац каже, та лица него су та лица давала новац да им се купи храна и друге потрошштине, а што су окривљени и чинили. Сматра да суд треба веровати изјавама сведока који су рекли „та жена због сажаљења, кише и трудноће ове странкиње одвела до себе кући и помогла јој у том правцу“. Окривљени нису знали ни један светски језик и ни на какав начин се нису могли споразумети са тим лицима, нити сазнати њихове намере и жеље. Они су само могли претпоставити шта су они имали намеру, па сматра да нема одговорности на њиховој страни и предлаже суду да донесе ослобађајућу пресуду за обоје окривљених. Уколико суд нађе да су окривљени криви, моли да им суд изрекне што блажу казну од законом прописане, а имајући у виду њихово имовно стање.

Окривљена Х. А. је у завршној речи на истом главном претресу навела је да се придружује завршној речи свога браниоца.

Окривљени Р. К. је у завршној речи на истом главном претресу навео да се придружује завршној речи свога браниоца.

Приликом саслушања окривљене Х. А. у службеним просторијама МУП РС ПУ Суботица у присуству браниоца адвоката Бајић Доброслава, одређеног по службеној дужности, иста је признала извршење кривичног дела које јој се ставља на терет, наводећи да је у инкриминисаном временском периоду њен друг окривљени Р. К. довео једну породицу код ње кући, рекавши јој да ће исти остати пар дана код ње. Наведеном приликом окривљени Р. К. је донео и храну за наведена лица, за која јој је рекао да

су из Македоније. Окривљени Р К , кој је обећао за наведену услугу дати нешто новца.

Током поступка окривљена Х А није признала извршење кривичног дела дела.

Приликом саслушања окривљеног Р К у службеним просторијама МУП РС ПУ Суботица у присуству браниоца адвоката Бајић Доброслава, одређеног по службеној дужности, исти је признао извршење кривичног дела које му се ставља на терет, наводећи да је једном приликом у инкриминисаном временском периоду у Суботици, ул. Брионска у вечерњим сатима испред једног супер маркета пио пиво, и да је тада из наведене продавнице изашло једно лице и питало га на слабом енглеском језику да ли има нека кућа у којој би он и његови пријатељи могли да преспавају, а рукама му је показао да би за наведено преноћиште платио 200 еура. Након наведеног, истом лицу је објаснио да његова колегиница има кућу у којој би могли да он и његови пријатељи преспавају. Надаље је навео да је са тим лицем који му је успут дао 40 еура да би им купио храну за вечеру, као и са једним мушкарцем, једном женом и двоје малолетне жене отишао код његове колегинице, бивше супруге окривљене Х А , и наведена лица сместио у њену кућу, рекавши јој да ће због наведеног зарадити нешто пара, на шта је окривљена Х А пристала. За наведена лица је мислио да су са подручја Косова и Метохије, те није знао да су из Авганистана. Истакао је да је наведена лица одвео код окривљене Х А из разлога што је иста била у отежаној финансијској ситуацији и јер му је претходно рекла да би било добро да јој нађе подстанаре с обзиром да је имала празан простор у својој кући. Износ од 40 еура није потрошио него га је склонио у страну, а окривљеној Х А је сваки дан давао 200,00 до 300,00 динара. Наведна лица му нису дала износ од 200 еура за боравак у кући окривљене Х А јер их је полиција четвртог дана одвела.

Током поступка окривљени Р К није признао извршење кривичног дела дела.

Суд је спровео доказни поступак уз сагласност странака читањем исказа сведока Н Ф А Ф са записника од 28.05.2012. године, читањем исказа сведока В С Д З и Д Ј са записника од 27.02.2013. године, читањем исказа сведока Г М и Ј Р са записника од 04.04.2013. године, читањем исказа сведока Т З са записника од 05.04.2013. године, читањем извода из крим. евиденције за окривљене, читањем записника о претресању стана и других просторија МУП РС СУП Суботица РЦГП бр. 1087/12 од 24.05.2010. године, вршењем увида у крим. техничку документацију МУП РС ПУ Суботица одсек за крим. технику и ПДЗ бр. 402/12 од 24.05.2010. године, па је на основу тако изведених доказа, утврдио следеће чињенично стање:

Окривљени Х А и Ру К су у временском периоду од 20.05.2012. до 24.05.2012. године у Суботици, иако су могли да схвате

значај свога дела и да управљају својим поступцима, у намери да себи прибаве какву корист, омогућили већем броју лица недозвољени боравак у Републици Србији, на тај начин што је окривљени Р. К., након што су А. К., Н. К., С. Ф., Н. Ф. и С. Ф., држављани Авганистана, са њим на улици ступили у контакт и упитали га да ли би могао за њих да пронађе смештај за износ од 200 евра, исте одвео у кућу окривљене Х. А., на адреси где су их сместили и обезбеђивали им храну, иако су знали да наведена лица немају дозволу боравка на територији Републике Србије и тако им омогућили недозвољени боравак, све до 24.05.2012. године када су откривени од стране МУП-а РС ПУ Суботица, при чему су били свесни свога дела и да је исто забрањено, хтели су његово извршење.

На основу извода из крим. евиденције за окривљене, суд је утврдио да окривљена Х. А. до сада није осуђивана, а да је окривљени Р. К. до сада осуђиван као и за која кривична дела.

На основу записника о претресању стана и других просторија МУП РС СУП Суботица РЦГП број 1087/12 од 24.05.2012. године и криминалистичко техничке документације МУП РС ПУ Суботица одсек за крим. технику и ПДЗ бр. 402/12 од 24.05.2012. године суд је утврдио да је дана 24.05.2012. године у кући на адреси Суботица, власништво окривљене Х. А. извршен претрес наведене куће и просторија исте, а којом приликом је у кући на наведеној адреси пронађено два пунолетна мушка лица држављани Авганистана, једна женска особа држављанин Авганистана и два малолетна лица, држављани Авганистана.

Писмену документацију у овом предмету суд је прихватио у целости, јер су исти издати од стране надлежних органа, а нико од учесника поступка је није оспоравао.

На основу исказа сведока Н. Ф. суд је утврдио да је са супругом С., њихово двоје малолетне деце Н. Ф. и С. Ф., као и са братом своје супруге А. Ф. дошао у Србију из правца Македоније, а из разлога што су желели да нађу бољи посао и живот. Другог дана од њиховог смештаја у наведену кућу је дошао један мушкарац, те им је он доносио храну. Наведена жена им није тражила новац за смештај. У том делу исказ испитаног сведока суд је прихватио, док није прихватио део исказа сведока у ком је навео да када су дошли у Суботицу, на улици су срели једну жену коју су питали за смештај, након чега их је иста одвела код ње кући где су преспавали три ноћи, јер по становишту суда у том делу исказ сведока је нелогичан, неуверљив и вероватно дат у намери да се заштити лице које им је пружио смештај, а у супротности је и са одбраном окривљеног Р. К. коју је суд прихватио у целости.

На основу исказа сведока А. Ф. суд је утврдио да је из правца Македоније дошао у Суботицу у друштву са његовом сестром С. Ф., зетом Н. Фа и са њихово двоје млт. деце Н. Ф. (и С. Ф.)

Ф. ..., а у намери да илегално пређу границу и да оду у неку европску земљу. Код наведене жене су спавали три ноћи. Један дан је дошао један мушкарац са којим он није причао, нити је он причао са њима. У том делу исказ испитаног сведока суд је прихватио, док није прихватио део исказа сведока у ком је навео да када су возом дошли у Суботицу, његов зет Н. ..., Ф. ... је питао једну жену да ли би их примила код ње, на шта је иста пристала, не траживши новац за наведену услугу, јер по становишту суда у том делу исказ сведока је нелогичан, неуверљив и вероватно дат у намери да се заштити лице које им је пружио смештај, а у супротности је и са одбраном окривљеног Р. ... Ка ... коју је суд прихватио у целости.

Суд није прихватио део исказа сведока Н. ... Ф. ... и А. ... у том делу, јер је по становишту суда у том делу искази испитаних сведока су у супротности са здравом логиком, будући да су и сами окривљени лица изузетно лоше финансијске ситуације, фактички једва зараде и за издржавање себе, те је стога свакако неуверљиво да су они прихватили да сместе и да хране петоро њима потпуно непознатих лица.

На основу исказа сведока В. ... С. ... суд је утврдио да је критичном приликом у својству овлашћеног службеног лица био на лицу места, на коме је са колегама извршио претрес стана и других просторија. На лицу места је затекао окривљену Х. ... А. ... окривљеног Р. ... К. ... и пар старних држављана Авганистана.

На основу исказа сведока Д. ... З. ... суд је утврдио да је комшија окривљене Х. ... А. ... и да је критичном приликом био позван као сведок приликом претресања стана и других просторија окривљене Х. ... А. ... Наведеном приликом није улазио у кућу окривљене, али је видео да је полиција из исте извела стране држављане и то два мушкарца, једну жену и двоје млт. деце.

На основу исказа сведока Д. ... Ј. ... суд је утврдио да је комшиница са окривљеном Х. ... А. ... и да је критичном приликом видела да је полиција из куће окривљене извела стране држављане, али претресу куће окривљене није присуствовала од почетка.

На основу исказа сведока Г. ... М. ... суд је утврдио да је критичном приликом вршио претрес стана и других просторија на адреси Суботица, ул. ... власништво окривљене Х. ... А. ... Наведеном приликом у унутрашњости наведене куће су затекли стране држављане и то два мушкарца, једну жену и двоје млт. деце.

На основу исказа сведока Ј. ... П. ... суд је утврдио да критичном приликом вршио претрес стана и других просторија на адреси Суботица, ул. ... власништво окривљене Х. ... А. ... Наведеном приликом у унутрашњости наведене куће су затекли стране држављане и то два мушкарца, једну жену и двоје млт. деце.

На основу исказа сведока Т₁ З_с суд је утврдио да је критичном приликом на лицу места на адреси Суботица, ул. с као крим. техничар извршио фотографисање страних држављана затечених на наведеном лицу места.

Исказе испитаних сведока, суд је прихватио у целости, јер су дати на логичан и уверљив начин, а сведоци су се изјашњавали о чињеницама о којима су имали непосредног сазнања.

При утврђивању чињеничног стања, суд је ценио и одбране окривљених Х А и Р К датих у службеним просторијама МУП РС ПУ Суботица уз присуство браниоца одређеног по службеној дужности и исте у потпуности прихватио као признање извршења кривичног дела које им се ставља на терет, налазећи да су исте међусобно у сагласности као и са осталим изведеним доказима.

Међутим, суд није прихватио одбрану окривљених Х А и Р К датих током поступка којом су негирали извршење кривичног дела, налазећи да су исте неуверљиве, нелогичне, усмерене на избегавање кривичне одговорности, као и да су у супротности са исказима испитаних сведока В С Г М₁ Ј Р Ј Р и Т З који су критичном приликом извршили претрес стана и других просторија на адреси Суботица, ул. власништво окривљене Х А₁ и којом приликом су у унутрашњости исте затекли окривљену Х А окривљеног Р К као и стране држављане и то два мушкарца Н Ф а и А Ф а, једну жену С Ф и двоје млт. деце Н Ф и С Ф, а што су потврдили и испитани сведоци Н Ф и А Ф. Одбрану окривљених да нису знали да се ради о лицима која су из Авганистана и која на територији државе Србије бораве недозвољено, већ о лицима са Косова или из Македоније, суд сматра усмереном на избегавање кривичне одговорности, имајући у виду да лица која се досељавају на територију Суботице, свакако не долазе без ствари, а које држављани Авганистана нису имали код себе, из чега је било видљиво да се ради о лицима која намеравају даље да наставе путовање. С обзиром на наведено, а имајући у виду да је због распострањености овог кривичног дела и броја лица са територије Авганистана, Пакистана, која су се налазила на територији Суботице, одакле су недозвољено покушавали да уђу у Р. Мађарску, било опште познато да се ради о лицима која су у Р. Србију ушла на илегалан начин и да у Р. Србији немају дозвољен боравак, због чега је осим горе наведеног, то морало бити познато и окривљенима.

Ценећи све изведене доказе како појединачно, тако и у целини, по становишту суда у радњама окривљених Х А и Р К стекли су се сви битни елементи бића кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из чл. 350. ст.3. у вези са ст.2. у вези са чл. 33. Кривичног законика, за које се поднетим оптужним актом терете, јер су

157
51-1

окривљени у временском периоду од 20.05.2012. до 24.05.2012. године у Суботици, иако су могли да схвате значај свога дела и да управљају својим поступцима, у намери да себи прибаве какву корист, омогућили већем броју лица недозвољени боравак у Републици Србији, на тај начин што је окривљени Р. К., након што су А. К., Н. К., С. Ф. и Н. Ф., држављани Авганистана, са њим на улици ступили у контакт и упитали га да ли би могао за њих да пронађе смештај за износ од 200 евра, исте одвео у кућу окривљене Х. А., на адреси [...], где су их сместили и обезбеђивали им храну, иако су знали да наведена лица немају дозволу боравака на територији Републике Србије и тако им омогућили недозвољени боравак, све до 24.05.2012. године када су откривени од стране МУП-а РС ПУ Суботица, при чему су били свесни свога дела и да је исто забрањено, хтели су његово извршење, па их је суд прогласио кривим и окривљену Х. А. осудио на казну затвора у трајању од 1 године, а окривљеног Р. К. на казну затвора у трајању од 1 године и 3 месеца.

Приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције, суд је имао у виду све чињенице и околности у смислу члана 54. Кривичног законика, па је од олакшавајућих околности на страни окривљене Х. А. узео неосуђиваност, незапосленост чињеницу да је мајка једног малолетног детета које је по закону дужна да издржава, док отежавајућих околности на страни окривљене суд није нашао. На страни окривљеног Р. К. суд је од олакшавајућих околности ценио незапосленост и чињеницу да је отац седморо малолетне деце које је по закону дужан да издржава, док је од отежавајућих околности на страни окривљеног суд нашао ранију осуђиваност, па ценећи значај и тежину учињеног дела, настале последице, као и личне, имовинске и породичне прилике окривљених изречена им је оваква кривична санкција са уверењем да ће се истом остварити сврха и циљ изрицања кривичне санкције, како у погледу специјалне, тако и у погледу генералне превенције.

На основу члана 196. став 4. ЗКП-а, суд је окривљене Х. А. и Р. К. ослободио од плаћања трошкова паушала и трошкова кривичног поступка, јер по становишту суда плаћањем истих би била доведена егзистенција и издржавање окривљених, док трошкови награде и накнаде за рад браниоца одређеног по службеној дужности, адвоката Бајић Доброслава у износу од 192.375,00 динара падају на терет буџета РС.

ЗАПИСНИЧАР

Летић Виолета с.р.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА- СУДИЈА

ЧОКОРИЛО БОЈАНА с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ: Против ове пресуде има места жалби у року од 15 ДАНА од дана пријема преписа исте, Апелационом суду Нови Сад, а путем овога суда.

СА ТИП
 [Signature]
 [Stamp]